

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי ח' באלול תשע"ז | דף היומי בבלי: סנהדרין מ"ה
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן רנ"ג עד אמצע סעיף א' "אבל אם נתבשל"
מוסר: פרק י"ב 'והנה באשה יולדת' עד 'והגם שאין אנו יכולים'. | קנין חכמה הלימוד השבועי: 'אמרו רז"ל כנסת ישראל'
עד 'כתיב מות וחיים ביד לשון'



ענייני דינמא

מצד אחד מספיק הרהור תשובה אבל מצד שני זה לא פשוט לעשות שינוי



להשתנות ולא להסתפק במשהו.
בימי האלול צריכים להתבונן במיוחד ולראות שהגורם הגדול להתרומם הם עניינים של בין אדם לחברו ומה שיותר מתאמצים להתרחק ממידות רעות, אלא להיות נושא בעול עם חברו, להשתדל לעשות לו רק טוב, להסיר את הקנאה והשנאה, זה סיבה גדולה להתרומם ולזכות לתשובה אמיתית

(מתוך יתד נאמן)

בתשובה יש שני עניינים. מצד אחד רואים שאפילו הרהור תשובה זה הרבה ומצד שני, אומר רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטינמן שליט"א, רואים שזה לא כל כך פשוט לעשות תשובה כי צריך שיהא שינוי בכל האדם.
אלא, צריכים לדעת שאם רוצים להיות בדרגה שצריכים להיות, צריך לעקור את המידה הרעה המושרשת באדם, וכל אדם יודע בעצמו שיש לו משהו מהמידות האלו, וכל זמן שלא יעקור את המידה, אפילו אם ישתפר קצת, ואין לזלזל בזה כי כל השתפרות מועטת זה הרבה, אבל העיקר הוא להכיר את עצמו להגיע להתרוממות

הדף היומי בהלכה

האם יש איסור 'שהייה' בחימום מאכל על גבי רדיאטור?



משום שאין זו דרך בישול; ויש שפקפק בהיתר זה. ודבר שאינו מקור החום עצמו, אלא שהתחמם באש, וכן דבר שהתחמם בשמש – לכל הדעות אין בהם איסור שהייה. ואם שכח ולא הסיר את התבשיל מהאש לפני שבת, חייב להסירו בשבת אף כשהסיר והתבשיל 'מוקצה'. [שו"ע רנ"ג, א, ומשנ"ב ב ו"ה; ביאורים ומוספים דרשו, 1, 2 ו-4]

חכמינו ז"ל אסרו להשהות בשבת ישירות על האש סיר ובו תבשיל, מחשש שאם יראה בשבת שהתבשיל אינו מתבשל כראוי, עלול הוא לעשות מלאכה כדי להאיץ את הבישול. וגם כשמניח את הסיר על האש בערב שבת, חייב להסירו לפני שבת. איסור זה מכונה בשם 'שהייה'. איסור 'שהייה' הנ"ל, נאמר בנוגע לבישול רגיל; ונחלקו פוסקי זמננו אם האיסור קיים גם במכשירי הסקה למיניהם, כגון רדיאטור: יש מתירים,

כיצד יתכן שאיסור 'שהייה' תלוי בהזמנת אורחים לשבת?



כלל עד לכניסת השבת; וטעם ההיתר, משום שבלאו הכי לא יהיה התבשיל מוכן לסעודת ליל שבת, והאדם מסיח את דעתו ממנו, ולא יעשה כל מלאכה כדי למחר את בישולו, שהרי במשך הלילה יתבשל מאליה; והיתר זה מכונה 'קְדֵרָה חֵיִיתָא'. [שו"ע רנג, א, משנ"ב ב-ח-יא, וביה"ל ד"ה והוא; וראה ביאורים ומוספים דרשו, 17]

לדעת השולחן ערוך, איסור 'שהייה' אמור אף בתבשיל שהתבשל לגמרי, אלא אם כן תוספת הבישול אינה רצויה לבעלי התבשיל; וזאת, אף אם תוספת זו משביחה את טעם התבשיל, אלא שבעליו אינו חפץ בכך משום שהתבשיל מצטמק וכמותו מתמעטת, או שהוא מאבד את צורתו ולא יהיה זה מכובד להגישו לאורחים. וכמו כן, מותר להשהות סיר ובו בשר חי שלא התבשל כלל, בזמן הסמוך לשקיעת החמה, באופן שלא יתבשל

באיזה מקרה קובעת כמות התבשיל את איסור 'שהייה'?



כי אסור להשהות אף בשר חי, ואף על להבה קטנה ונמוכה; ויש אומרים שאכן בבשר עוף אין היתר זה קיים בזמננו, אולם בבשר בהמה, שאף בזמננו הדרך להניחו על גבי האש למשך מספר שעות כדי שיהא מבושל כהוגן, מותר הדבר אף בזמננו. [משנ"ב רנג, ט; ביאורים ומוספים 'דרשו', 16 ו-30]

היתר 'קְדֵרָה חֵיִיתָא' הנ"ל, אינו אלא בבשר חי וכיוצא בו, שבישולם אורך זמן רב; אבל ירקות וכיוצא בהם, שמתבשלים במהירות, אין האדם מסיח דעתו מהם, כיון שעשויים להיות מוכנים לסעודת הלילה, ואסור להשהותם גם כשאינם מבושלים כלל. אולם, אם בשל כמות הירקות שבקדירה יאריך בישולם זמן רב – מותר להשהותם כשאינם מבושלים כלל. ובזמננו, שבשר מתבשל במהירות על גבי להבות הכיריים – יש שהורו

כל סימני הגאולה מופיעים בזמננו



ההשוואה לדורות קודמים, והשימוש בבהמות משא ועבודה כמעט אפסי. 3. תלמידי החכמים יתמעטו. 4. "דור שבן דוד בא בו, נערים ילבינו פני זקנים, וזקנים יעמדו לפני נערים". וכן הסימנים שמנו חכמינו במשנה במסכת סוטה, כולם מתקיימים בזמננו; ועל כן, בודאי יש להתחזק בבטחון ולצפות לישועה בקרוב ממש. [שם עולם, חלק ב פרק יב]

בזמננו רואים את קיום כל הסימנים שהובאו בגמרא במסכת סנהדרין לענין זמן הגאולה. ולדוגמה: 1. "אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר, תִּפֶּה לו", דהיינו, זהו הזמן בו אמור הגואל לבוא. 2. "אין לך קין מגולה מזה: גִּי לְפָנַי הַיָּמִים הָהֵם שְׂכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וְשְׂכַר הַבְּהֵמָה אֵינָהּ", אין פסוק שבו מתגלה הקץ יותר מפסוק זה, ואכן בימינו, בעידן התחבורה והטכנולוגיה המתקדמות, השימוש בפועלים התמעט ללא



ה'פקיר' ההודי ניצב ללא נוע במשך ימים ארוכים עד שציפור בנתה קן על ראשו

הראיון השבועי עם הרב משה הרמן, עורך העלון 'לקראת שבת' עם לקט תמציתי מתוך מגוון האמרות, המשלים וסיפורי הצדיקים שיובאו בעלון שיתפרסם מחר בעז"ה.

יעקב א. לוסיגמן

שהורה לאחד מחסידיו להשתתף בחתונת בנו, על אף שהכלה היתה גויה, וגם הציווי המיוחד שציווה את החתן כיצד להתלבש לקראת החתונה.

"בנוסף נביא סקירה תמציתית של פעילות 'אחינו' במשך השנה החולפת, באמצעותה נכנסו בראש חודש אלול מאות בחורי חמד ליישובות הקדושות, בהם כאלו שבאו מבתים שאינם שומרי תורה ומצוות כלל וכלל, ורבים אחרים שבאו מבתים מסורתיים או בתים שומרי מצוות שתכננו לשלוח את ילדיהם לתיכונים וכדו'.

"נביא מאמר מהגאון רבי יצחק זילברשטיין, על מעלתו העצומה של הוויתור לאחר, ועל אברך שהצטווה על ידי הרב להניח מכתב על ציונו הקדוש של הרשב"י, ולהתפלל בדמעות שליש על רעייתו שלא תהיה אלמנה. סיפור אחר מהגר"י זילברשטיין שליט"א, עוסק בצדיק הירושלמי רבי בנימין תפלינסקי, ששלח מכתב לנדיב הלא נכון, אך זכה לכיסוי מלא של על הוצאות החתונה של בתו.

"כמו כן נביא תיאור של מקרה בו הגיע רב חשוב לביתו של הנגיד רבי דונש, ושאל מדוע לסבא מנובהרדוק, מעניק הנגיד סכומים גדולים יותר. תשובתו של הנגיד משמשת לכולנו מוסר השכל כיצד יש להתייחס לכסף, וכיצד יש לנהוג עמו.

בנוסף נביא גם תמצית הלכות של ערב שבת: האם מותר להכניס מים למקפיא דקות אחדות לפני כניסת השבת? האם מותר להשתמש במיין שוב מפירות במהלך השבת? הלכות של שהייה והטמנה הנחוצות לזמנינו, כמו גם הלכות הנוגעות להפעלת מכונת כביסה בערב שבת וכדו', מכשירים שכן מפקים רעש בעת פעולתם וכאילו שאינם מפקים רעש, וההבדל ביניהם.

"כל אלו ועד בעז"ה בעלון שיתפרסם מחר", מסכם הרב הרמן, "אנחנו מזמינים אתכם להצטרף לחווית הקריאה הגדושה במסרים מחזקים, ברעיונות חינוכיים, בסיפורים מרתקים ובהלכות מעשיות".

כמידי שבוע, פנינו גם השבוע לרב משה הרמן, עורך העלון 'לקראת שבת', היו"ל מדי שבוע בסייעתא דשמיא על ידי 'דרשו'. הרב הרמן העניק לנו סקירה תמציתית מתוך מגוון האמרות, המשלים וסיפורי הצדיקים שהובאו בעלון שיפורסם מחר בעז"ה ברשימת התפוצה של המנויים בדואר האלקטרוני, ובחלוקה של העלון המודפס בבתי כנסת בכמה מהריכוזים החרדיים הגדולים ברחבי הארץ.

"השבוע הבאנו סיפור מופלא עם רבי בן ציון פלמן זצ"ל, שבשנות ילדותו התגורר בתל אביב, וכששמע על הידור שיש במצוות ציצית ללכת כשחוטי הציצית תלויים מבחוץ לעין כל, בניגוד למה שהיה מנהגם של כל ילדי המקום, החליט להקפיד על כך, אלא שבעיה הלכתית גרמה לו להרחיק נדוד עד בני ברק, במוצאי שבת קודש, כדי להתייצב בפני מרן החזון אי"ש, ולבקש ממנו הוראה למעשה. סיפור מופלא על מסירות נפש של ילד, ועל אב חכם שידע לנווט את בנו ולקשר אותו עם גדול הדור בחן ובאהבה למצוות התורה.

"נספר גם על יהודי שעלה לספינה יחד עם זוגתו כשאינו בידו אפילו פרוסת לחם אחת לדרך, מה עשה הקדוש ברוך הוא כדי שיושבי הספינה יגשו אליו ויעניקו לו ממונם, וכיצד הסביר איך העז לעלות כך על הספינה כשאינו בידו צידה לדרך. סיפור מופלא שנוהג היה רבי שלמה זלמן בריזל לספר בכל עת מצוא.

"כמו כן נביא סיפור מדהים עם החכם רבי עזרא עטייה, שפעם נשאל על ידי תלמיד כיצד ייתכן שציפור תבנה קן על ראשו של אדם, ותוך כדי דיבור נכנס לבית המדרש שבדיק חזר מביקור בהודו למטרת עסקים, ובפיו תשובה כיצד ייתכן הדבר.

"סיפור מדהים לא פחות נביא מהרה"ק רבי יישכר דב, ה'פרידקע רב' מבעלזא,